

Kärlekens många liv

Varför älskar vi varandra? Den frågan ställer sig paret Gunnar och Mona som hittat varandra på en undangömd plats i Vimmerbytrakten. Tillsammans upplever de mystiska och starka känslor, bilder och drömmar som antyder att de känt varandra mycket länge. Håkan Bülow, musiker och medium, är författare till denna berättelse, *Prästkragarnas tid*, som nu ges ut av Förlagshuset Siljans Måsar.

Du har ett andligt perspektiv som genomsyrar *Prästkragarnas tid*. Hur kom det sig att du vaknade för denna typ av verklighet?

– När jag var barn, kanske runt 4 – 5 år, var jag rädd för att dö. Då viskade en röst inom mig ”Du lever om och om igen”. Det kändes väldigt tryggt för mig och därför har jag burit med mig det sedan dess. Reinkarnation har förklarat mycket för mig och gjort att jag åtminstone delvis kan förstå saker bättre av det som händer mig. Det har gett, och fortfarande ger, mig hopp om att det finns mening med det som sker, förklarar Håkan Bülow.

Berätta lite mer om din bok.

– Boken handlar om Gunnar som lever ensam på i ett torp långt in i skogen utanför Vimmerby. När Mona flyttar in i ödegården i närheten uppstår det kärlek. Frågan de alltså ställer sig i boken är ”Varför älskar vi varandra?”. Parallellt spelas en historia upp från början av 1600-talet där ett förälskat par skiljs åt under kriget med danskarna. Förutom de mystiska känningarna av andra liv tillsammans, får de dessutom kontakt med anden Helge som levde i den gård Mona flyttat in i.

Du tycks ha en ganska okomplicerad syn på andligheten. Men det har inte alltid varit så?

– Jag var oerhört rädd för andevärlden i min uppväxt och det satt i länge. Intresset och nyfikenheten var däremot väldigt stort för det oförklarliga. Jag köpte massvis med böcker om det och då blev jag givetvis ännu räddare. Det

var först när en vän till mig som hade börjat utveckla sin medialitet, berättade för mig om humorn på andra sidan. Då försvann all rädsla och nyfikenheten tog över totalt. Det som en gång var min värsta rädsla har blivit min största trygghet.

Det finns en speciell plats som gett dig mycket inspiration i ditt skrivande?

– Ja, händelsen i boken utspelar sig på ett undanskynt ställe i Vimmerbytrakten där jag spenderar en del av min lediga tid. Ett ställe dit jag gärna drar mig tillbaka till för att få vara ensam med mina tankar. När jag kommer dit möts jag av en välkomnande värme där dåtid blandas med nutid och allt blir ett stort Nu. Det är som om jag där fann en historia som ville berättas. Händelserna kom till mig efterhand som jag skrev och det var oerhört spännande. Något som jag upplevde extra kittlande var att när jag hittade på platser och människor, så fick jag senare bekräftat att namn och plaster på en del av dem hade funnits på riktigt. En härlig känsla.

Vad är det du vill dela med dig av i boken?

– Jag vill delge min känsla av trygghet och glädje över att vi har ett stort stöd och hjälp från andevärlden. Den kärlek som vi får från dem är överväldigande. Det är också viktigt att vara stadigt förankrad på jorden. Ju stadigare rötter desto högre kan man söka sig. Att våga tro på sina känslor och se sig som en viktig kugge i ett större sammanhang, där vi alla behöver varandras erfarenheter och tankar, är också viktigt.

Håkan Bülow har tidigare givit ut *Det finns stunder som hör hemma i Eden*.